

Sygn. I C 886/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2016 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

przeciwko (...) (...) w C.

o zapłatę

orzeka

1. zasądza od pozwanego (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w C. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwotę 585,45 zł (pięćset osiemdziesiąt pięć złotych czterdzieści pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 21.06.2016r do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego (...) (...) w C. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwotę 122,68 zł (sto dwadzieścia dwa złote sześćdziesiąt osiem groszy) tytułem skapitalizowanych odsetek;
3. w pozostałym zakresie umarza postępowanie;
4. zasądza od pozwanego (...) (...) w C. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwotę 5421 zł (pięć tysięcy czterysta dwadzieścia jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 886/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego W. M., w pozwie złożonym do Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie w dniu 29 kwietnia 2016 r. (data nadania w placówce pocztowej), wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) (...) w C. kwoty 12.069,75 zł (11.484,30 zł – kwota należności głównej + 585,45 zł – kwota skapitalizowanych odsetek) tytułem dostawy materiałów ortopedycznych wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że strony w dniu 3 grudnia 2013 r. i w dniu 5 marca 2015 r. zawarły umowy dostawy materiałów ortopedycznych. Z tytułu dostawy powód obciążył pozwanego fakturami VAT z terminem płatności 30 dni od daty wystawienia poszczególnych faktur:

- faktura VAT nr (...) z dnia 22 lipca 2015 r. na kwotę 653,40 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 23 lipca 2015 r. na kwotę 1.036,80 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 23 lipca 2015 r. na kwotę 1.171,80 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 24 lipca 2015 r. na kwotę 864,00,
- faktura VAT nr (...) z dnia 24 lipca 2015 r. na kwotę 1.755,00 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 24 lipca 2015 r. na kwotę 657,72 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 27 lipca 2015 r. na kwotę 577,80 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 27 lipca 2015 r. na kwotę 793,38 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 28 lipca 2015 r. na kwotę 243,00 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 28 lipca 2015 r. na kwotę 583,20 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 28 lipca 2015 r. na kwotę 1.944,00 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 29 lipca 2015 r. na kwotę 1.204,20 z.

Powód wykonał zobowiązanie polegające na wytworzeniu i dostarczeniu pozwanemu w/w rzeczy. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności. Powód zatem skapitalizował odsetki od dat wymagalności poszczególnych faktur VAT na dzień 28 kwietnia 2016 r. i wystąpił z niniejszym pozwem (pozew – k. 5-8 akt).

W dniu 16 maja 2016 r. Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie wydał nakazą zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając powództwo w całości (nakaz zapłaty – k. 89 akt).

W ustawowym terminie pozwany (...) Szpital Wojewódzki w C. (...)złożył sprzeciw od w/w nakazu zapłaty w którym zaskarżył go w całości i wniósł o przekazanie sprawy do tut. sądu z uwagi na zapisy umów, w których to strony zawarły klauzulę prorogacyjną, na mocy której spory z nich wynikające będą rozpoznawane przez sąd właściwy dla siedziby zamawiającego. Pozwany nie kwestionował istnienia zobowiązania, wskazał, że żądanie powoda co do zasady jest uzasadnione, a opóźnienia w płatnościach wynikają z jego bardzo trudnej sytuacji finansowej, bowiem wpływy z NFZ nie wystarczają na uiszczanie bieżących należności. W związku z powyższym postulował zawarcie ugody i wniósł o rozłożenie przez Sąd świadczenia na 4 równe miesięczne raty oraz wniósł o nieobciążanie go kosztami postępowania na podstawie art. 102 KPC z uwagi na brak środków do ich poniesienia (sprzeciw - k. 93-95 akt).

W związku ze spłatą przez pozwanego po wytoczeniu powództwa, tj. w dniu 20 czerwca 2016 r. części należności głównej w kwocie 11.484,30 zł powód w piśmie z dnia 26 lipca 2016 r. (data nadania w placówce pocztowej) cofnął pozew w tym zakresie wraz z zrzeczeniem się roszczenia i wniósł o zasądzenie kwoty 585,45 zł z tytułu kwoty głównej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kwoty 122,68 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie liczonych od kwoty całej należności głównej, tj. 12.069,75 zł od dnia 29 kwietnia 2016 r. do dnia 20 czerwca 2016 r. Powodowa spółka oświadczyła również, że nie wyraża woli zawarcia ugody z pozwanym. W jej ocenie działania pozwanego od chwili wiśnia pozwu miały wyłącznie na celu przedłużenie postępowania, a pozwany od chwili zaistnienia sporu nie przejawiał jakiegokolwiek woli jego polubownego rozwiązania. Wniosek pozwanego o rozłożenie jego zadłużenia na 4 równe miesięczne raty oraz nieobciążanie go kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację finansową, przy jednoczesnej zapłacie kwoty należności głównej wynikającej z wystawionych przez niego faktur VAT w wysokości 11.484,30 zł, w ocenie powoda nie zasługują

na uwzględnienie – stały się one bezprzedmiotowe oraz przeczą rzekomej trudnej sytuacji finansowej szpitala. (pismo – k 106-109 akt)

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał wg. właściwości do rozpoznania tut. Sądowi. (postanowienie – k. 112 akt)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie przeprowadzonych postępowań o udzielenie zamówień publicznych w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie umowy z dnia 29 stycznia 2004 r. prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 z późn. zm.) powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. zawarł z pozwanym (...) w C. w dniu 3 grudnia 2013 r. i w dniu 5 marca 2015 r. umowy dostawy materiałów ortopedycznych wymienionych w zestawieniu asortymentowo – wartościowym stanowiącym załącznik nr 1 do umów. Umowy miały obowiązywać odpowiednio - w okresie 24 miesięcy od daty zawarcia i w okresie roku od daty zawarcia. Zgodnie z warunkami płatności ustalonymi przez strony w umowach (§ 4 pkt 1), za dostarczony towar pozwany miał uiszczać należność w terminie 30 dni od daty wystawienia poszczególnych faktury.

dowód: umowy wraz z aneksami i załącznikami - k. 17-42 akt

Powód realizował zlecenia zgodnie ze zgłoszeniami składanymi przez pozwanego. Po dostarczeniu towaru wystawiła faktury VAT na łączną kwotę 11.484,30 zł, w tym:

- faktura VAT nr (...) z dnia 22 lipca 2015 r. na kwotę 653,40 zł z terminem płatności 21 sierpnia 2015 r.,
- faktura VAT nr (...) z dnia 23 lipca 2015 r. na kwotę 1.036,80 zł z terminem płatności 22 sierpnia 2015 r.,
- faktura VAT nr (...) z dnia 23 lipca 2015 r. na kwotę 1.171,80 zł z terminem płatności 22 sierpnia 2015 r.,
- faktura VAT nr (...) z dnia 24 lipca 2015 r. na kwotę 864,00 zł z terminami płatności 23 sierpnia 2015 r.,
- faktura VAT nr (...) z dnia 24 lipca 2015 r. na kwotę 1.755,00 zł z terminem płatności 23 sierpnia 2015 r.,
- faktura VAT nr (...) z dnia 24 lipca 2015 r. na kwotę 657,72 zł z terminem płatności 23 sierpnia 2015 r.,
- faktura VAT nr (...) z dnia 27 lipca 2015 r. na kwotę 577,80 zł, z terminem płatności 26 sierpnia 2015 r.,
- faktura VAT nr (...) z dnia 27 lipca 2015 r. na kwotę 793,38 zł z terminem płatności 26 sierpnia 2015 r.,
- faktura VAT nr (...) z dnia 28 lipca 2015 r. na kwotę 243,00 zł z terminem płatności 27 sierpnia 2015 r.
- faktura VAT nr (...) z dnia 28 lipca 2015 r. na kwotę 583,20 zł, z terminem płatności 27 sierpnia 2015 r.,
- faktura VAT nr (...) z dnia 28 lipca 2015 r. na kwotę 1.944,00 zł z terminem płatności 27 sierpnia 2015 r.,
- faktura VAT nr (...) z dnia 29 lipca 2015 r. na kwotę 1.204,20 zł z terminem płatności 28 sierpnia 2015 r.

dowód: faktury VAT - k. 43-56 akt, zamówienia (tzw. protokoły zużycia implantów) – k. 57-67 akt

Wobec braku zapłaty należności dochodzonych pozwem powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. otrzymał treść porozumienia sporządzonego i podpisanego przez pozwanego szpital. W dniu 16 listopada 2015 r. powód wystosował do strony pozwanej pismo z informacją o akceptacji porozumienia jedynie w formie przez siebie zmodyfikowanej dotyczącej wartości odsetek i prowizji. W przypadku braku zgody przez pozwanego na treść przedstawionych przez niego warunków wskazał, iż wzywa kontrahenta do zapłaty całości zaległości w terminie 3 dni od otrzymania pisma. Jednocześnie w dniu 14 kwietnia 2016 r. powód po raz kolejny wystosowała do pozwanego wezwanie do zapłaty

zaległości w terminie 3 dni od otrzymania pisma lub przedstawienia propozycji spłaty zaległości bądź przystąpienia do mediacji na które nie otrzymał odpowiedzi.

dowód: porozumienie wraz z załącznikiem – k. 69-73 akt, pismo powoda z dnia 16 listopada 2015 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru – k. 74,78 akt, ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 14 kwietnia 2016 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru – k. 79-80, 84-86 akt

W związku z powyższym powód skapitalizował odsetki od kwot wynikających z faktur VAT (łączna kwota 11.484,30 zł) od dnia ich wymagalności do dnia 28 kwietnia 2016 r. i naliczył z tego tytułu kwotę 585,45 zł.

bezsporne

Po uiszczeniu przez pozwanego płaty części należności głównej w kwocie 11.484,30 zł powód skapitalizował również odsetki od całej kwoty należności przez siebie dochodzonej, tj. kwoty 12.069,75 zł od dnia 29 kwietnia 2016 r. (dzień wniesienia pozwu) do dnia 20 czerwca 2016 r. (data zapłaty przez pozwanego części należności głównej, w kwocie 11.484,30 zł) i naliczył z tego tytułu kwotę 122,68 zł.

bezsporne

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: odpisu KRS storn – k. 14-16v, 96, umów wraz z aneksami i załącznikami - k. 17-42 akt, faktur VAT - k. 43-56 akt, dowodów zamówień (tzw. protokoły zużycia implantów) – k. 57-67 akt, porozumienia wraz z załącznikiem – k. 69-73 akt, pisma powoda z dnia 16 listopada 2015 r. k. 74, ostatecznego przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 14 kwietnia 2016 r. – k. 79-80 akt.

Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu oraz złożone przez strony w toku procesu. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Strony niniejszego procesu łączyły 2 umowy dostawy i z tych też umów wynika roszczenie powoda. Zgodnie z art. 605 KC przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny. W sprawie niniejszej bezspornym było, iż dostawca spełnił swój obowiązek i dostarczył materiały ortopedyczne, zaś odbiorca odebrał te rzeczy, lecz za wystawione faktury VAT nie uiszczył należności, mimo upływu terminu wskazanego w nich, a ustalonego zgodnie z treścią umów.

Dopiero w toku niniejszego postępowania w dniu 20 czerwca 2016 r. pozwany spłacił na poczet należności głównej kwotę w wysokości 11.484,30 zł.

Wobec częściowej zapłaty przez pozwanego szpital, powód w toku postępowania cofnął powództwo w tym zakresie wraz z zrzeczeniem się roszczenia i wniósł o zasądzenie:

- kwoty 585,45 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek od kwot składających się na należności główną wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 czerwca 2016 r. (dzień następny po dniu płatności przez pozwanego) do dnia zapłaty oraz

- kwoty 122,68 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie liczonych od kwoty całej należności głównej, tj. 12.069,75 zł od dnia 29 kwietnia 2016 r. (data wniesienia pozwu) do dnia 20 czerwca 2016 r.

Zgodnie z art. 203 §1 KPC pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Natomiast stosownie do treści art 203 § 4

KPC Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Sąd stwierdził, że z okoliczności sprawy nie wynika, by częściowe cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie było sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, jak również nie wymagało zgody strony pozwanej, bowiem nastąpiło ono przed rozpoczęciem rozprawy, wobec czego należało uznać, iż powód skutecznie cofnął pozew w obrębie kwoty – 11.484,30 zł i w tym zakresie należało umorzyć postępowanie zgodnie z art. 355 KPC w zw. z art. 203 KPC, o czym orzeczono **w pkt 3** sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 482 § 1 KC od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Mając na uwadze powyższy przepis powód na dzień poprzedzający wniesienie pozwu, tj. 28 kwietnia 2016 r. skapitalizował odsetki za opóźnienie w płatnościach kwot wynikających z wystawionych przez siebie faktur VAT [wg. przepisów dot. odsetek za opóźnienie sprzed zmiany dokonanej ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.) oraz po tej zmianie]. Łączna wartość skapitalizowanych odsetek wynosiła 585,45 zł, którą wraz z sumą należności wynikającej z nieuiszczonej przez pozwanego ceny za dostarczone mu towary wraz z żądaniem zasądzenia - od całej dochodzonej przez siebie kwoty – odsetek ustawowych za opóźnienie dochodził w niniejszej sprawie. Pozwany spłacił na rzecz powoda w dniu 20 czerwca 2016 r. jedynie kwotę należności głównej, nie uiszczył natomiast kwoty wygenerowanych przez siebie odsetek w związku z nieterminowym uiszczeniem należności głównej. Stosownie zaś do treści przepisu art. 481 § 1 KC jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Tym samym zasadne jest żądanie przez powoda kwoty odsetek w formie skapitalizowanej [585,45 zł – skapitalizowane odsetki od kwot wynikających z nieuiszczonych przez pozwanego w terminie faktur VAT oraz 122,68 zł – skapitalizowane odsetki za opóźnienie liczone od kwoty całej należności głównej, tj. 12.069,75 zł od dnia 29 kwietnia 2016 r. (data wniesienia pozwu) do dnia 20 czerwca 2016 r. (data płatności przez pozwanego)], jak również żądanie dalszych odsetek od kwoty 585,45 zł od dnia następnego po dniu spłaty przez pozwanego części kwoty należności głównej, tj. 11.484,30 zł dochodzonej w niniejszym postępowaniu. Wobec czego Sąd na podstawie cytowanych przepisów powyższe żądanie uwzględnił i orzekł, jak **w pkt 1 i 2 sentencji wyroku**.

Sąd nie uznał za zasadne rozłożenia zasądzonej należności na raty. Możliwość taka wynika z art. 320 KPC, zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. W niniejszej sprawie pozwany spłacił przeważającą część należności głównej (11.484,30 zł) w toku procesu. Tym samym Sąd stwierdził, iż pozostała zasądzona kwota jest stosunkowo niska (585,45 zł i wraz z odsetkami i kwota 122,68 zł), co wyraża przekonanie, iż pozwany w najbliższym czasie ją uiszczy, wobec czego zasądzenie jej w formie ratalnej było by niecelowe.

O kosztach procesu Sąd orzekł **w pkt 4 sentencji wyroku** zgodnie z zasadą wyrażoną w trybie art. 98 § 1 i 3 KPC.

Na koszty składają się: opłata sądowa, którą uiszczył powód – 604,00 zł, koszty zastępstwa procesowego poniesione przez powoda w kwocie 4.800,00 zł tj. - wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego powoda, których wysokość wynika z

przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 5 listopada 2015 r.) oraz 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o nieobciążanie go kosztami procesu, w którym powołał się on na treść art. 102 k.p.c. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek

szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumiennie i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanego doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów. Pozwany prowadził proces w sposób nielojalny. Usiłował go przewlekać poprzez zaproponowanie zawarcia ugody. Następnie nie podjął w kierunku jej zawarcia żadnych czynności. Pozwany, z uwagi na swoje postępowanie, nie zasługuje więc na potraktowanie go w uprzywilejowany sposób, a w rezultacie na zwolnienie go z obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.

Z tych względów Sąd orzekła jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)